

Kedves ballagó diákok! Tisztelt Szülők! Vendégeink! Kedves Kollégák!

A középiskolai ballagás olyan ünnep, amelyben egyszerre van jelen az emlékezés és a búcsú, az útra hívás és az új iránti kíváncsiság.

Ünnepelni gyűltünk ma össze, ünnepelni komolyan, de vidám lélekkel. Méltóak a pillanathoz Hamvas Béla gondolatai az ünnep lényegéről és a közösséggel való kapcsolatáról: „Az ünnepen a hétköznapi értelme lepleződik le: az ember a többi emberrel egy magasabb létben találkozik, és kilép a hétköznapi, az egyéni létezésből. Ez az ünnep a közösség. Nincs is más ünnep, csak a közösség... Az ünnepen az ember lehántja magáról Énjét, igazi lényében megnyilatkozik, és a közösségben minden emberrel egyesül.”

Ma, amikor a gyorsan elröppent idő nyomában járva a közös 4 vagy 8 esztendőre emlékezünk, ezt a közösséget ünnepeljük. Sokszínű évfolyamotokat, ahol valamennyien valamiben tehetségesek vagytok. Kik a tanulásban, a tanulmányi versenyeken, kik a nyelvek területén, kik a művészetekben, többen a sportban alkotottatok maradandót.

Oly sok emlékem idéződik fel találkozásainkból:

A 12. a-ról eszembe fog jutni, hogy mennyi újító ötlettel álltak elő, milyen OKTV eredményeik születtek, milyen felejtethetetlen előadásokkal örvendeztettek meg mindenkit a diákgálákon.

A 12. b-sek, a biológia – kémia tagozat, akik nem kevés pedagógiai feladatot adtak az osztályfőnöknek és az iskolavezetésnek, ám éveken át kimagasló teljesítményt nyújtottak tagozatos tantárgyaikból, számos országos és nemzetközi versenyeredményük mellett pedig a diákönkormányzatban és a stúdióban az iskolaközösségért is dolgoztak.

A 12. c osztály, akik minden kihíváshoz jól alkalmazkodtak és szorgalmukkal, fegyelmezett hozzáállásukkal zökkenőmentesen vették az akadályokat, négy éven keresztül kiegyensúlyozott teljesítményt nyújtva.

Aztán beszélünk majd emlékezve a 12. d-ről, a humán tagozatról, műsorok szereplőiről, megbízható osztályközösségükről.

És a kisiskolásként idekerült 12. e osztály, akik 8 év alatt összekovácsolódott, önálló és kreatív társasággá váltak, teljesítményük mindenki számára példa lehet.

A tantestület nevében köszönöm a 12. évfolyamnak a sok érzelmi és szellemi élményt, a szakmai kihívásokat és lehetőségeket.

Még gyermekként ismertétek meg egymást, és az együtt töltött évek múltán lassan felnőtté érve vagytok most itt jelen. A gyermekkor perspektívájából a felnőttég az a szabadság, amikor már azt teheted, amit akarsz, mert senki nem szól bele, és megszabadulsz az iskolától is. A felnőttég azonban más. Felnőttnek lenni felelősség saját tetteinkért és azokért, akiket szeretünk. De nem jelenti azt, hogy elveszítjük mindazt, ami jó a gyermekkorban: a hitet, az öröme való képességet, a felfedezés örömét.

A Ti jövőtök a VMG padjaiban kezdődött. Értékmérő pillanatok ezek, hiszen kiderülni látszik, hogy mint iskola mennyit érünk, mennyire tudtunk titeket gazdaggá, szabaddá tenni, azaz mennyire tudtuk felkelteni bennetek az igényességet az igazra, a jóra és a szépre. Éppen

a világunk összetett volta miatt a tudással megegyezően, vagy talán még fontosabb a szilárd erkölcs, a közösségben való gondolkodás, a minőségre való fogékonyság.

Az idei végzős évfolyamon a tanulók több mint fele jeles vagy kitűnő bizonyítványt szerzett, a tanulmányi átlag 4,55. Az érettségien 160 diák demonstrálja majd képességeit és az eddigi évek során megszerzett tudását, hogy aztán a többség szándékainak és eredményeinek megfelelően a felsőoktatásban folytassa pályafutását. De nem az érettségitől válunk felnőtté. Ahhoz erő, bátorság és egymás iránti bizalom szükséges, melyeket egy jó középiskola csak megalapozhat.

Kedves Szülők! A mai nap az Önök számára az örömteli büszkeség ideje. Engedjék meg, hogy a tantestület és a gyermekeik nevében is köszönetet mondjak, hogy az időnként nehéz úton mellettünk álltak. Osztozunk érzéseikben és büszkék vagyunk rá, hogy az elmúlt években nekünk adatott meg ennek a tehetséges és lelkes társaságnak a tanítása. Önök tudják, hogy a mai napig mennyi mindent tettek és tesznek az itt álló fiatalok boldogulásáért. Most egy olyan időszak következik, amikor a küzdelmeket egyre önállóbban kell megvívniuk, de ne feledjék, még nagyon sokszor támogatásra szorulnak majd, melyhez Önöknek és nekünk segítő kezet kell nyújtanunk. Köszönöm a szaktanárok felkészítő munkáját. Úgy érzem, hogy azért, amilyenek lettek ezek a fiatalok, és amilyen lesz az életük, közös a felelősségünk.

Külön köszönettel tartozom az osztályfőnököknek.

Kedves Osztályfőnök kollégák!

Ti, akik első, második vagy éppen sokadik osztályotokat ballagtattjátok, Velem együtt tudjátok, hogy milyen nehéz, de örömteli nevelési feladat volt az itt álló végzős diákokat idáig eljuttatni. Köszönöm a tartalmas, türelmes és következetes munkát, amivel a tudás megszerzésére, megbecsülésére ösztönöztük diákjainkat, köszönöm mindazt a törődést, szeretetet és figyelmet, amit a gimnáziumi évek alatt tőletek kaptak. Köszönöm a tanulók nevében is, hogy az Ő érdekeit messzemenően szem előtt tartva végeztétek munkátokat.

Igaz rátok, amit Goethe írt: „A legtöbb, amit gyerekeinknek adhatunk: gyökerek és szárnyak.”

Kedves ballagó diákjaink!

Kívánom, hogy kísérjen el Benneteket mindaz, ami a javatokra válik az itt töltött évekből, és tegyetek le mindent itt az iskola kapujában, ami ebből a 4 vagy 8 esztendőből gátolna titeket a továbbhaladásban.

Tanártársaim és a gimnázium dolgozói nevében őszinte szeretettel kívánom nektek hogy a jövőbe vetett hittel, bizalommal és akarattal, no meg sok szerencsével lépjétek át a felnőttkor küszöbét. Erőfeszítéseiteket kísérje sok siker. Ha szükségetek van jó tanácsra, segítségre, jó szóra, ha meg akarjátok osztani a sikereiteket, örömeiteket, vagy ha csak meg akartok pihenni a régi kedves helyen: a VMG visszavár!

A közelgő érettségihez még kellő odafigyelést, alapos felkészülést és sikereket kívánok nektek, hogy az elképzelt célhoz vezető úton haladhassatok tovább.

Isten Veletek!

Szilasné Mészáros Judit

intézményvezető